

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮุเพื่อพัฒนา นักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งสาระสำคัญที่เกี่ยวกับวิธีการ ดำเนินการวิจัยคือเอกสารประชากรเป้าหมายกลุ่มตัวอย่างวิธีสุ่มตัวอย่างรูปแบบการวิจัยเครื่องมือใน การวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

3.1. เอกสาร

การศึกษาข้อมูลจากเอกสารผู้วิจัยจะศึกษาแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสารภาษามลายูและ ภาษาไทยเป็นหลัก คือ

1.เอกสารปฐมภูมิ (Primary Sources) ดังนี้

- 1.1 ตัฟซีร์อัลกุรอานและอัลหะดีษที่มีความเกี่ยวข้องกับหะละเกาะฮุ
- 1.2 หนังสือหรือตำราที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมหะละเกาะฮุประกอบด้วย

1.2.1 Usrah dan Dakwah ผู้เขียน Hasan al Banna

1.2.2 Sistem Pendidikan Ikhwanul Muslimin ผู้เขียน Moh.NabhanHusein

1.2.3 Menejemen Halaqah Efektif. ผู้เขียน Muhammad Sajirun

1.2.4 Risalah Usrah ผู้เขียน Abu Urwah

1.2.5 OHANA Circle (The Usrah Syllabus) จัดพิมพ์โดย Sheffield

Malaysian Students Association

1.2.6 Silibus Usrah จัดพิมพ์โดย Kolej Mara Banting

1.2.7 Menejmen Tarbiya hAnggota Pemula จัดพิมพ์โดย Keadilan

Sejahtera Departemen Kaderisasi

1.2.8 Menggairah Pejalanan Halaqah ผู้เขียน Satria HadiLubis

1.2.9 Al – Usrah dan Harakah Beberapa Panduan ผู้เขียน Ya'qob

Muhammad Husin

1.2.10 Usrah Menjana Mahasiswa Muttaqi, Siri 3 ผู้เขียน Anon

1.2.11 Konsep Usrah YangSebenar ผู้เขียน ArifinHasan

1.2.12 คู่มือหะละเกาะฮัลกุรอาน ผู้เขียน อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา

1.2.13 และหนังสืออื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อกิจกรรมหะละเกาะฮัล เป็นต้น

2.เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Sources) หนังสือหรือตำราหรือคู่มือที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับกิจกรรมหะละเกาะฮัล ดังนี้

2.1. Penjelasan di Sekitar Risalah Ta' Alim ผู้เขียน Muhamad Abdullah Al-khatib

2.2. อะไรคือความหมายการเป็นมุสลิมของฉันเล่ม1 ผู้เขียน ฟัตฮี ะกัน แบลโดย นัศรุลลอฮ์อียิบ

2.3. อะไรคือภารกิจการทำงานอิสลามของฉันเล่ม2 ผู้เขียน ฟัตฮี ะกัน แบลโดย อนุอัมมาร

2.4. สารแต่ผู้รับใช้อิสลาม ผู้เขียน หะซันอัลบันนา แบลโดย ะฮ์กู๊บบ์ ลีบสุช

2.5. เลี้ยงลูกด้วยอิสลาม ผู้เขียน อับดุลลอฮ์นาซีฮ์ อุลวาน แบลโดย อัลมุสลิมาด

2.6. หลักสูตรสันติศึกษาสถาบันอิสลาม มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

2.7. คู่มือหลักสูตรกิจกรรมกลุ่มศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.8. คู่มือการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮัล University Islam Negeri Hidayatullah Jakarta Indonesia

3.2 .ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมกลุ่มศึกษา (Islamic Studies Circle) ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 5 กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอิสลามศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวนทั้งสิ้น 1,115 คน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางจำนวนนักศึกษาวิทยาลัยอิสลามศึกษา

ลำดับ	สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา
1	อิสลามศึกษา	187
2	กฎหมายอิสลาม	107
3	ครุศาสตร์อิสลาม/การสอนอิสลามศึกษา	341
4	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม	201
5	ตะวันออกกลางศึกษา	77
6	อิสลามศึกษาหลักสูตรนานาชาติ	202
	รวม	1,115

ที่มา : งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (ออนไลน์สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ม.ค. 2557)

1.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษากำลังศึกษาที่ วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 295คนซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการของทาโรยามาเน่ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546 : 140 – 141)ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ95จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N=จำนวนนักศึกษาวิทยาลัยอิสลามศึกษาทั้งหมด

e = ระดับความคลาดเคลื่อนที่กำหนด (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ที่e= 0.05)

$$\text{แทนค่า } n = \frac{1,115}{1 + 1,115(0.05)^2}$$

$$= 295$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 295 คน

2. วิธีสุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 295 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง โดยการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษา เฉพาะนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมหะละเกาะฮุของวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา เป็นไปตามสูตรของทาร์ยามานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ส่วนการกำหนดจำนวนตัวอย่างแต่ละสาขานั้น โดยกำหนดจากแต่ละสาขาให้เป็นไปตามสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละสาขาตามสูตรดังนี้

$$n_i = \frac{nN_i}{N}$$

เมื่อ n_i = ตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

n = กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด

N_i = สมาชิกในแต่ละสาขา

N = สมาชิกทั้งหมด

ส่วนคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมหะละเกาะฮุ ระดับความถี่ไม่น้อยกว่าจำนวน 5 ครั้ง ต่อภาคการศึกษาหรือจำนวน 10 ครั้งต่อปี

ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ลำดับ	สาขาวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง				รวม
			ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	
1	อิสลามศึกษา	187	12	12	13	13	50
2	กฎหมายอิสลาม	107	7	7	7	7	28
3	ครุศาสตร์อิสลาม/การสอนอิสลามศึกษา	341	22	22	23	23	90
4	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม	201	12	12	16	13	53
5	ตะวันออกกลางศึกษา	77		4	8	9	21
6	อิสลามศึกษาหลักสูตรนานาชาติ	202	15	14	12	12	53
	รวม	1,115	68	71	79	77	295

3.การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นมูร็อบบีย์ระดับนักศึกษา การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการ Non- Probability Sampling โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(Purposive Sampling) โดยการสุ่มจากนักศึกษาที่เป็นมูร็อบบีย์ดูแลกลุ่มหะละเกาะสุ30รายโดยมีคุณสมบัติ1)เป็นมูร็อบบีย์กิจกรรมหะละเกาะสุเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี 2)มีความถี่การจัดกิจกรรมหะละเกาะสุกับสมาชิกจำนวน 10 ต่อปี 3) เป็นนักศึกษาผู้ชายจำนวน 10 คน และหญิง จำนวน 20 คน และดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus group) ข้อมูลจากมูร็อบบีย์รายชื่อดังนี้

1.รายชื่อผู้ที่เคยเป็นพี่เลี้ยงมากกว่า 1 ปี

- 1.นายฮาริษนาแเว
- 2.นายฮาซันสะแลแม
- 3.นายมูหามะยูริยะปา
- 4.นายอาหามะสาและ
- 5.นายอับดุลราชาญู โชะ
- 6.นายมูฮัมมัดมาซอ
- 7.นายอัมมิงเซ
- 8.นางสาวฟาติฮะห์สาหะ
- 9.นางสาวกอรีเยาะดีเอระ
- 10.นางสาวคอดีเยาะกาเคร์
- 11.นางสาวเจ๊ะนูริยะห์บุงอตาหยง

2.รายชื่อพี่เลี้ยงปีการศึกษา 2558

1.นายแวนูรฟานสุเด็น	การสอนอิสลามศึกษา
2.นายบุญกอรีกามาเซ	การสอนอิสลามศึกษา
3.นายอิกรอมมามะ	อิสลามศึกษานานาชาติ
4.นายฮัดซันดาอี	การสอนอิสลามศึกษา
5.นางสาวอาอี๊ยะสาห์ลี	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
6.นางสาวอามีเนาะห์มูซอ	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
7.นางสาวนาดียะห์มะแซ	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
8.นางสาวมาเรียมคอดีอะ	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
9.นางสาวนูชวารีเสมถัน	การสอนอิสลามศึกษา

10.นางสาวอาตียะฮ์โตะเหม	การสอนอิสลามศึกษา
11.นางสาวสุสนาประสานการ	การสอนอิสลามศึกษา
12.นางสาวซอลิยะห์คอดีม	การสอนอิสลามศึกษา
13.นางสาวนัจดานาปาเลน	การสอนอิสลามศึกษา
14.นางสาวฟาตินะสามแม	อิสลามศึกษานานาชาติ
15.นางสาวนิคชนันภิญโญ	อิสลามศึกษานานาชาติ
16.นางสาวสุมัยยะห์คอดีม	อิสลามศึกษานานาชาติ
17.นางสาวซุไวยะห์กูนา	อิสลามศึกษานานาชาติ
18.นางสาวอัมมาเกียะ	อิสลามศึกษานานาชาติ
19.นางสาวอิมานสะนาวี	อิสลามศึกษานานาชาติ
20.นางสาวรุสนานีตะบิง	การสอนอิสลามศึกษา
21.นางสาวซุไรดาหวังจิ	การสอนอิสลามศึกษา
22.นางสาวนาฟีซะเต๊ะหม่อม	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
23.นางสาวนุริชาโตะมอ	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
24.นางสาวอาชียะหะมะ	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
25.นางสาวอรินีจะหลง	เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม
26.นายอนันต์แลสา	อิสลามศึกษา

3.3รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน

1.การวิจัยเอกสารการทบทวนเอกสารปฐมภูมิ โดยผู้วิจัยจะศึกษาจากอัลกุรอานอัลหะดีษงานวิจัยและตำราที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮ์

การทบทวนเอกสารทุติยภูมิ ประกอบด้วย เอกสารคู่มือต่างๆเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮ์ ตลอดจนเอกสารทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับหะละเกาะฮ์ที่วิทยาลัยอิสลามศึกษาและมหาวิทยาลัยฟาฏอนี นำมาประยุกต์ใช้

2.การวิจัยภาคสนาม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม(Questionnaire) และข้อคำถามสำหรับสนทนากลุ่ม (Focus group)

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮูเพื่อพัฒนานักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาจากการศึกษาเอกสารแบบสอบถามของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว ซึ่งจะขึ้นมาเพื่อสอบถามมูตาโรบียี(สมาชิกกลุ่มศึกษาหะละเกาะฮู) แบบสัมภาษณ์สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับสัมภาษณ์มูตาโรบียี(พี่เลี้ยงกลุ่มศึกษาหะละเกาะฮู)และผู้มีประสบการณ์ทางด้านกิจกรรมหะละเกาะฮู ดังนี้

1. แบบสอบถาม ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มูตาโรบียี(สมาชิกกลุ่มศึกษาหะละเกาะฮู) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวคิดจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ แบ่งเป็น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวคิดจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ สาขาวิชาเอก ชั้นปี โรงเรียนเดิม ประเภทโรงเรียน ภูมิภาคอาศัยอยู่ที่จังหวัด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮูเพื่อพัฒนานักศึกษา 6 ด้าน ดังนี้ ด้านเป้าประสงค์ ด้านคุณภาพของมูตาโรบียี ด้านหลักสูตร ด้านระบบการบริหาร และการจัดการของงานกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิธีการดำเนินกิจกรรมหะละเกาะฮูด้านทัศนคติของนักศึกษาต่อกิจกรรมหะละเกาะฮู เป็นคำถามแบบเลือกตอบปลายปิด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮูเป็นคำถามปลายเปิด

2. แบบสัมภาษณ์ ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นมูตาโรบียี (พี่เลี้ยงกลุ่มศึกษาหะละเกาะฮู) กลุ่มตัวอย่างผู้มีประสบการณ์ทางด้านหะละเกาะฮูเป็นการสัมภาษณ์แบบอภิปรายกลุ่ม (Focus Group) จำนวน 20 คน เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลอธิบายถึงแนวทางการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮูเพื่อพัฒนานักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮูเพื่อพัฒนานักศึกษา จากผลการสำรวจความเหมาะสมการจัดกิจกรรมอัลเกาะฮูทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ด้านเป้าประสงค์ ด้านมูตาโรบียี ด้านหลักสูตร ด้านระบบการบริหารและการจัดการของงานกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิธีการดำเนินกิจกรรมหะละเกาะฮู ด้านทัศนคติของนักศึกษาต่อกิจกรรมหะละเกาะฮูมาปรับให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮูของวิทยาลัยอิสลามศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมหะละเกาะฮู

3.5 การสร้างเครื่องมือในกรวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

3.5.1 การสร้างแบบสอบถาม

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยท่านอื่นๆมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทะเลาะเถาะเพื่อพัฒนานักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี

3) นำแบบสอบถามอย่างมีโครงสร้างเสร็จแล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อ (Contents Validity) คือพิจารณาข้อคำถามที่สร้างขึ้นมาว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระของเครื่องมือกับเนื้อหาสาระของสิ่งที่ต้องการศึกษาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นและคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าความตรงตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน (พวงรัตน์ทวีรัตน์, 2540: 116-117) ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้อง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้อง

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้อง

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้กับประชากรนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .895

6) ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขคุณภาพของเครื่องมืออีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์จากข้อบกพร่องที่พบจากการตอบของกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง

7) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3.5.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์

1) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์

2) จัดทำแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง โดยกำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมทะเลาะเถาะสุเพื่อพัฒนานักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3) นำแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างที่เสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสัมภาษณ์บุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 1 ครั้ง

5) นำแบบสัมภาษณ์ที่ทดลองแล้วมาปรับปรุงข้อคำถามอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยดำเนินการตามวิธีและขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 ข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) โดยการรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทะเลาะเถาะสุเพื่อพัฒนานักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จากสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และอื่นๆ

3.6.2 ข้อมูลภาคสนาม (Field Research) การรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ดังนี้

3.6.2.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.6.2.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการต่างๆทางสถิติที่ใช้

3.7.1 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

3.7.1.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของตอบแบบสอบถามทุกฉบับเพื่อคัดเอาเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์เท่านั้น

2) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ แบบสอบถามที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าร้อยละเพื่อนำประกอบอภิปรายผลในการศึกษาค้นคว้า แบบสอบถามตอนที่ 2 กำหนดคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

- 1 หมายถึง ระดับการจัดกิจกรรมหะละเกาะสุดต้องปรับปรุง
- 2 หมายถึง ระดับการจัดกิจกรรมหะละเกาะสุ่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
- 3 หมายถึง ระดับการจัดกิจกรรมหะละเกาะสุ่มีความเหมาะสมน้อย
- 4 หมายถึง ระดับการจัดกิจกรรมหะละเกาะสุ่มีความเหมาะสมมาก
- 5 หมายถึง ระดับการจัดกิจกรรมหะละเกาะสุ่มีความเหมาะสมมากที่สุด

หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต(\bar{X})และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ดังนี้

- 0.01 – 1.79 หมายถึง ระดับความเหมาะสมของกิจกรรมหะละเกาะสุระระดับต่ำสุด
- 1.80 - 2.59 หมายถึง ระดับความเหมาะสมของกิจกรรมหะละเกาะสุต่ำ
- 2.60 – 3.39 หมายถึง ระดับความเหมาะสมของกิจกรรมหะละเกาะสุระดับปานกลาง
- 3.40 – 4.19 หมายถึง ระดับความเหมาะสมของกิจกรรมหะละเกาะสุระดับสูง
- 4.20 – 5.00 หมายถึง ระดับความเหมาะสมของกิจกรรมหะละเกาะสุสูงมาก

และนำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด แนวทาง ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหะละเกาะสุ ของนักศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มาวิเคราะห์โดยวิธีการสังเคราะห์ความคิดเห็นที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน แล้วหาค่าความถี่เพื่อนำมาประกอบการอภิปรายผล

3.7.1.2แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาสรุปประเด็นสำคัญของ แต่ละประเด็นแล้วนำมาเสนอเชิงบรรยายประกอบการอภิปรายผล

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการศึกษาทางสังคมศาสตร์ โดยใช้วิธีการทางสถิติทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.8.1ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage)

1.นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และวิเคราะห์ร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นปลายเปิดเสนอในรูปของความเรียง โดยเรียงลำดับความถี่

3.8.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) หาตัวกลาง

3.8.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

นำค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) แต่ละข้อมาวัดการกระจายของคะแนนแนวโน้มเข้าสู่ตัวส่วนกลาง โดยหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อ

Prince of Songkla University
Pattani Campus